

Jare i den Henseende. Jeg tror tværtimod, at det i mange Henseender kunde være til stor Gavn.

Det skulde altsaa ikke være i Kvindernes Interesse at faa en saadan Valgret! Det kunde man nu lade Kvinderne om, naar man giver dem en Ret, om de have Interesse af at benytte denne Ret eller ej. I Forstningen antager jeg, ikke, at den vil blive benyttet i noget stort Omfang; med Tiden kunde det maasse blive i større Omfang; men det kunde man nu, som sagt, lade Kvinderne selv om. — Og hvad Samfundet angaar, er der i det mindste eet Omraade for Tiden, hvor jeg tror, at det vilde være overordentligt gavnligt, om Kvinderne havde nogen Indflydelse paa vort offentlige Liv. Der er eet Omraade, hvor de danske Kvinder i Ojeblikket ere aldeles retløse. Det er ingen Paastand, jeg rejser, det er en Paastand, jeg har hørt for ganske kort Tid siden af en af vore Højesteretsdommere. Det er med Hensyn til den offentlige Prostitution. Det har vist sig, at der fra den øverste i vor Retsstyrelse ikke er Villighed til at hjælpe den almindelige Mening om dette Spørgsmaal frem. Det har vist sig, at vor Politiorde-ning ikke kan magte dette Spørgsmaal. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om Kvinderne fik nogen berettiget Adgang i vort offentlige Liv og derigennem kom til at øve nogen Indflydelse ogsaa paa Afgørelsen af det Spørgsmaal, som dog alle maa sige er baade moralsk og kristeligt en Skamplet paa vort Samfund. Jeg skal blot nævne dette enkelte Punkt; der skal være mange andre Punkter, der kunde fremdrages, og hvor jeg tror, det vilde være af stor Betydning, om Kvinderne fik Indflydelse paa vor kommunale Styrelse. Jeg tænker her nærmest paa de større Byer og særlig paa Kjøbenhavn, men jeg kunde nævne andre Eksempler fra Omraader, med Hensyn til hvilke jeg ville sætte meget stor Pris paa, om Kvinderne ikke blot fik Valgret, men endog saa Valgbarhed til Sogneraadene, saaledes Fattigvæsenet, Skolekommissionerne og Bestyrelsen af de fattiges Kasse. Jeg er sikker paa, at det vilde være til Gavn, om Kvinderne fik nogen Indflydelse paa disse Anliggender, men ikke en saa ringe, som den Forlaget lyder paa, idet de derefter kun skulle være med til at vælge de Mænd, der skulle afgøre disse Sager; jeg kunde ønske, at de ogsaa fik Valgbarhed, saaledes at de personlig kunde deltage i Afgørelsen af disse Sager.

Da dette Forslag blev fremlagt nede i Folketinget, udtalte den ene Forlagsstiller, at han i særlig Grad vilde have det betrag-
 jet som et Spørgsmaal, han rettede til

Landstinget i dets fornøiede Sammensætning, for at se, hvorledes det nu vilde stille sig over for denne Sag, og da Forlaget var til første Behandling i Folketinget, udtalte han det samme, vistnok da med særligt Hensyn til den højtærede Indenrigsminister. Jeg vil ikke sige, at Ministeren just stillede sig uvillig over for Forlaget, men dog meget lidt velvillig, mindre end vi i denne Sag have været vante til at høre fra Ministerbordet. Dette, at Ministeren stillede sig saaledes, havde dog straks den Følge nede i Folketinget, at man indskrænkede Lovforlaget saaledes, at de Kvinder, der skulde have kommunal Valgret, saa at sige ikke maatte have nogen Plet eller Klynke — ingen Plet, saaledes at forstaa, at de Mænd, hvormed de havde været gifte, for saa vidt de vare Enter, ikke maatte have faaet Understøttelse i de 5 sidste Aar af Samlivet — og ingen Klynker, for saa vidt deres moralske Ære og Hæderlighed angik. Denne Ændring vandt ikke Bifald nede i Folketinget. Det var vist for manges Bedkommende med nogen Selvovervindelse, at de stemte for Forlaget, og Ændringerne tiltale heller ikke mig.

Forlaget kommer altsaa til Landstinget i en saadan Form, at jeg ikke kan andet end ende, som jeg begyndte, med at sige, at det forekommer mig, at det ikke blot er en ufloj, men en temmelig brutal Behandling, man agter at give dette Forslag. Jeg for mit Bedkommende kan ikke stemme for den stillede Dagsorden.

Bojsen: Jeg kan ikke andet end i høj Grad beklage, at det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen), formodentlig paa sine Meningsfællers Vegne, har forelaet en saadan Behandling af Forlaget som at afvise det med en Dagsorden. Jeg troede, at denne Form for at forkaste et Forslag, der kommer fra det ene Ting op til det andet, ikke mere vilde blive brugt efter 1894, efter det politiske Forlig. Jeg kan forstaa, at der i den Tid, da de politiske Bølger gik højt, kunde blive spillet Fjerbolt med et Lovfor-
 slag fra det ene Ting til det andet, og at man da kunde ville anvende den stærpeste Form for at forkaste et Forslag, men jeg troede, at vi vare komne ud over dette og ind i en Forhandlingens Periode, hvor man gensidig vilde drøfte de Lovforslag, som kom fra den ene Side til den anden. Jeg beklager, at dette ikke er sket ved denne Lejlighed; jeg tror, at vi kunde have særdeles godt af i et Udvalg nærmere at drøfte dette Forslag og saa Oplysning om, paa hvilken Maade Forlaget vil paavirke vor hele kommunale Lovgivning.